

Woord van de week

Wispelturig

Wis•pel•tu•rig (bijvoegelijk naamwoord): veranderen in gedrag of gedachten, veranderlijk, grillig, besluiteloos.

Etymologie:

- samenstelling van wispelen en tuur met achtervoegsel -ig.
 - wispelen: (werkwoord) schudden, kwispelen
 - tuur: (werkwoord) kijken
- in 1556 voor het eerst gezien met de betekenis 'grillig' of 'onregelmatig'.

Voorbeelden:

1. Ga ik nou wel of niet op skireis?
2. Zullen we bestellen of koken?

Waar ben jij wel eens wispelturig over?